

Ey Bülbul

– halisi · 19 Temmuz 2020

Sana bir haller olmuş,
Işıldayan çehren solmuş,
Bakışların hüznü dolmuş,
Söyle bülbul nedir derdin?

Tenhalarda eyleşirsin,
Kendin ile söyleşirsin,
Andan ana değişirsin,
Söyle bülbul nedir derdin?

Şarkı söyler, meşk ederdin,
Gam çekmeye değmez derdin;
Yoksa sen de benim gibi,
Aşk bağından gül mü derdin?

...
Öyle ise yazık sana,
Gayrı yoktur felah cana,
Kül olsan da yana yana,
Sanma bakar senden yana.

Çorak toprak ekilir mi?
Ekilse de biçilir mi?
Eğer murat ister isen,
Vefasız yar sevilir mi?

Gül dediğin vefa bilmez,
Ona haller arz edilmez,
İnsafsızdır dikenleri,
Ağlatır da yaşın silmez.

...
Hülya ile bakandır o,
Gönüllere akandır o,
Masumane görünür de
Bülbülleri yakandır o.

Yeller gibi savuran o,
Güneş gibi kavuran o,
Emsalsiz gül cemaliyle,
Sinelere taht kuran o.

Has bahçede sultandır o,
Güzellikte destandır o,
Bakma uslu durduğuna,
Bir bilsen ne fettandır o.

...
Önce hafif kaş göz eder,
Tatlı dille hoş söz eder,
Lakin sakın umutlanma,
Kör düğümü sen çöz eder.

İpek saçlar salıverir,
Aklı baştan alıverir,
Sen sanırsın dal uzatır,
Kuru çalı veriverir.

Âşıksan da bana ne der,
Tavır koyar, sitem eder,
Ardın dönüp gidiverir,
Peşi sıra eyler heder.

...
Ey bülbülüm sen de ben de,
Bir sultana olduk bende,
Bize düşen sabretmektir,
Can durdukça bu bedende,